

एवंतावत्परमात्मनः सकाशादविद्याकृतकार्योपाधयस्तदंशाएव जीवा जाताः संसरन्तो भजन्तीत्युक्तं तत्रयद्येकाऽविद्या तदा जीवस्याप्येकत्वादेकमुक्तौ सर्वमुक्तिप्रसंगः अथ नानाविद्यास्तर्हितस्यैवांशांतरेण संसारानपगमादनिर्मोक्षइत्यादितर्कबलेन वस्तुतएव नानात्मानः तत्र च तेषामणुत्वे देहव्यापि चैतन्यं न स्यात् देहपरिमाणत्वे च मध्यमपरिमाणानां सावयवत्वेनानित्यत्वं स्यात् अतः सर्वगताः नित्याश्चेतिकेचन मन्यन्ते तत्र न तावदुक्तदोषप्रसंगः अविद्याभेदेन तच्छक्तिभेदेन वा बद्धमुक्तव्यवस्था संभवात् ईश्वरस्य तु न केनाप्यंशेन संसारशंकेत्युक्तमेव प्रसिद्धं चात्मैक्यं सर्वश्रुतिषु किंच इमं पक्षं तर्कमिब्राह्मणमपि न सहतइत्याह अपरिमिता इति वस्तुतएव नानंताः ध्रुवास्ते नैव रूपेण नित्याः सर्वगताश्च तनुभृतो जीवा यदिस्युः तर्हि तेषां समत्वात् शास्यतानघटतइतिकृत्वा हे ध्रुव नियमो नियमनं त्वयान स्यात् इतरथा तु घटे कथं यन्मयमुपाधितोयद्विकारप्रायं यज्जीवाख्यमजनिजातंतत् तस्य स्व

अपरिमिता ध्रुवास्तनुभृतो यदिसर्वगतास्तर्हि न शास्यतेति नियमो ध्रुवनेतरथा ॥
अजनिचयन्मयंतदविमुच्यनियंतृभवेत्सममनुजानतां यदमतं मतदुष्टतया ॥ ३० ॥

विकारस्य नियंतृनियामकं भवेत् अविमुच्य कारणतया अपरित्यज्य किंतत् सममनुस्यूतम् ननु किं यत्तच्छब्दैः ज्ञायते चेदुच्यतामिदंतदिति अत आह अनुजानतां यदमतमिति जानीमइति वदतां यदमतमविज्ञातप्रायम् अविषयत्वात् तथा च श्रुतिः यस्यामतंतस्य मतं मतं यस्य न वेद सः अविज्ञातं विजानतां विज्ञातमविजानताम् अवचनेनैव प्रोवाच सहतूष्णीं बभूवेत्यादि किंच मतस्य ज्ञातस्य दुष्टतया दोषश्रवणात् तथा च श्रुतिः यदि मन्यसे सुवेदेति दहरमेवापि नूनं त्वं वेत्थ ब्रह्मणो रूपं यदस्य त्वं यदस्य देवेषु इत्यादि तस्माद्यत्तच्छब्दावद्योत्यमतं कथं किमपि सर्वानुस्यूतत्वेन समं नियंतृभवेदित्यर्थः ॥ ३० ॥ अंतर्यता सर्वलोकस्य गीतः श्रुत्या युक्त्या चैव मेवावसेयः यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिर्नृसिंहः श्रीमतंतं चेत्सैवावलंबे ॥ १७ ॥